

Nuorttanaaste

Juovllanummar „Juovllanaste” 1914

Nr. 22. 15ad Desember 1914. 16. jakkegærdde.

Ilolaš juovlak buok blade lakkidi.

Juovlla-lavla.

Nuotta: Mon juovllaekked ilost læm.

Min juovllabasek boattam læk.
dat læ nuft ilolaš,
dak hærvas muitoid bovtidek,
min silloi havkalaš.

Mi Jesus birra lavlodep,
dat rakis Hærra Krist.
Mi krubba sist su fatmastep,
son bæste juo læ mist.

Son smavvamanaid usteb læ,
daid salli valdda son,
ja alme galggik arbbit si,
dam aibašame mon.

Mailme son læ rakistam,
son ješ dam duodašti.
Damditi son læi njiejjalam
min lusa ædnami.

Vaik' vaivaš, mutto rigges gal
ja hærvasvuoda Hærr',
nuft æmbo havskeb dat læ dal,
go diettep moft son šærr'.

I Jesusmanast suddo læm,
nuftgo mist buokain læ,
de almake son gillai æmb'
go martyr oktage.

De lavllop ilost Jesusi
ja rokkadallop sudnj'.
Mi farga ollip almidi,
gost sid' læ dudnj' ja mudnj'.

Dobb' gavdnap mi min rakkasid,
dobb' oaidnep Jesus maid.
Æp havskeb boddo diede mi,
o, rakis bæstamek!

Henr. Olsen.

Dat stuora illo.

„Gæča, mon muittalam digjidi stuora ilo!“, Nuft čugje engel sanek oabmegeččidi. Ja juovlak, mak alo oddasist muitotek min dai buri sagai birra, alma læk ilo hæjak.

Mutto maggar ilo alma olbmuk davja oceek ja gavdnek! Ja man učan dam ilost alma læ Jesusmanain dakkamuššan! Læ bavčagatte gæččat ja jurdašet, m:n ædnagak dollek juovlaid alma addetaga Jesusi vela ovta jurddagge. —

Mutto daidi jaskadidi ædnamest muittaluvvu stuora illo, dat stuora duotta illo Ibmel siste, dat aidno illo, mi bista agalažat.

Mutto — moft muttom læ celkam — dam duotta ilo ačče læ vissasi alo jedditusa Ibmel, mutto dam ædne læ moraš, namalassi moraš Ibmel miela mielde. Igo buok stuora illo riegad morraš čada? Dak stuoremus lundolaš ilok alma læba olbma ja nisson illo oktasaš rakisvuoda likko diti ja ædne „illo dam diti go olmuš læ riegadam mailbmai.“ Mutto „go nisson riegadatta, de sust læ moraš,“ ja man davja rakisvuoda illo ja likko alma šaddaba ædnag balo ja bakčas čada? Mi ibmašid dalle læ dast, atte moraš fertte læt dam stuora ilo ædne, dam ilo ædne mi læ stuoreb go buok æra ilok?

De adde ječad dokko morraši, ale mailme morraši, mi dugjo jabmem, ale moraštatte guoratallamidi ja vaidalusaidi mailme ja dam aige suddo ja ibmelmoettomvuoda diti; mutto adde ječad ouddal dokko morraši, dam jaskis, javotes morraši du ječad arkke-

vuoda diti, du ječad famotesvuoda, du ječad suddo ja stuora valge diti! Mutto de ale sojat dušše du oaivad du ječad morraš vuollai! Bajed dam bajas alme guvllui ja gæča min harramek Jesus Kristus čalmi ja su ače vaimo sisa! „Go vaibmo atestusast læ, de avvo-harpa čavggana, de riegadi dat duotta, stuora illo oskost Jesus Kristus ala, dat illo, mi læ min gievravuotta ja n:n dalkas.

Čabbat cælkka okta dovdos pappa, gutte gukka læi buocamen: „Mon oskom, atte mon ovta gærde galgam šaddat agalažat dærvasen dam stuora agalaš ilost Ibmel lutte.“

Ibmel suovaši migjidi buokaidi dam agalaš ilo, mi bukta dam agalaš dalkkasa mieldes!

Ja son suovaši migjidi armostes — ouddal dovddon — maidai dam jage

ilolaš juovlaid!

XI.

Muttom sodnabæivveskuvlla-oapatægje aigoi čilggit su mattajegjidasas, mi Ibmel juovlla-addaldak læ, ja mft mi mattep oažžot dam. Son manai dokko ovta lusa manain, valdi su dimos bajas lommastes ja celki: „Dam dimo addam mon dudnji,“ Manna i likkastam. Sæmma lakai manai oapatægje birra buok manai lusa ja falai juokke okti sist dimo. Muttomak gečče bajas ovdošemin, ærrasak vuorrastuvve, ærrasak boagostegje, mutto i oktage geiggin giedas dimo maŋŋai. Alkke læi arvvedet dai boarraseb manai jurddagid: „Moft matta oapatægje cælkket, atte son aiggo addet migjidi dimo? Aibas vissasi i son oaiveld dam vuigistağa; mutto mi matta su oaivel læt?“

Go si legje nuft jurdašam, de bodi vuorro maidai sin lusa, mutto si luite addaldaga riannat ječasek mæddel. Mannemusta bodi oapatægje aibas uca barnača lusa. Son geigi dallanaga giedas ja valdi dimo. Oapatægje addi sudnji maida dimolakke, ja barnaš jœr-rali veba vissesmættoiset: „Mutto, oapatægje, galggago dimo maidai duodai læt mu?“ — Aibas vissasi. „læi vastadus; „dat læ du oabme.“ Go oapatægje fastain læi čokkanam su sajes ala, de jærralegje maidai dak boarrasemus mattajægjek: „Galggago son maida duodai oažžot dimo su oabmesnes?“ „Galga vissasi, alma mon læm cœlkkam, atte dat læ su oabme.“ — „Vuoi, jos mon lifčim diettam dam,“ čuorvoi nuble mañest, de mongis galle lifčim vuostaivalddam dam!“ „Lifčik galle, mutto imgo mon cœlkkam dam maidai dudnji?“ „Celkkek galle, mutto im mon oskom, atte dat læi duotta.“ „Dade bahabut dudnji, son, dat uccakaš, oskoi dam, ja dat dibmo læ su oabme,“ celki oapatægje. „Nu ædnag, go don oskok, nu ædnag læ du oabme.“ Jucvlain falla Ibmel migjidi dam stuoramusa buok addaldagain, bestujume addaldaga. Darbašuvvu atte oskot sudnji su sane ala ja vuostai-valddet.

XI.

*

Boares mainas muittal, atte dak girkkobiellok, mak læk favllai vuogjom čuogjagottek juovllaage. — Ædnag daidda væltat vajaldattujuvvumen ja vurkkijuvvum vaimo čiegnalasast, — Juovllaage čiegnalis biello-nuotta bagjan, ja dam mielde muitto dam buoremusa birra, mi dust læ læmaš ællemest, du osko ja rakisvuoda birra du

vanhem-sidast.

XI.

*

Læ girje, masa mi ædnag čallep — vajaldattujume-girje. Erinoamačot čallep mi davja Ibmel buorredagoid dam girjai. Dat i berre nu læt. „**Mu** sillum, maino Hærra ja ale vajaldatte buok su buorredagoid!“ Salma 103, 2.

XI.

Mon savam „Nuorttanaste olgusadai ja buok dam blade lakkidi

ilolaš juovlaid.

Jesus riegadæbme.

(Gæča gova s. 4).

»Ja son riegadatti su barnes, dam vuostas riegadam, ja giesai su ja birjai su krubba sisa; dastgo sodnoidi i læm sagje guossevesost.« Luk. 2, 7.

Aige djevasvuotta læ boattam, ja gædge, man birra Daniel sardnu, mi galgga časkit gova dam julgid alde ruovdest ja lairast ja cuvkkit dam, læ luovvanam. Dat læ dat manna krubbast. Son, gæn birra lavllujuvvu, læ dat čabbasemus olbmū manain.

Ruovdørika, dat njæljad raidost daina, maid Hærra čajeti Nebukadnezari, læi čužžom dušše muttom jage, nuft atte olgoldasat dam aige sisa læi uccan rafhe ja ain læi albmugappe rafhetæbme. Ja vuoinalažat læi okta sevdnjis aigge, nuft atte dat læi aido dam sevdnjis ja čoaska aige, atte engellavla Hærra hærvasvuodain čuojai duom ija Betlehem lakkasin.

Guovddo mailme slama čuogja ain odne dai ædnagidi:

Rafhe ædnam alde!

„Digjidi læ odne bæste riegam, gutte læ dat
Hærra Kristus. —“

„Gudne lekus Ibmei allagasast
ja ra fhe ædnam alde,
olbmuidi buoredokkalaŝvuotta!“

Juovlak.

Juovlak læ illo hæjak.

Mi illodep dai dapatusaid diti, maid bæssačak ja helludagak muitotet migjidi — mutto i nuftgo juovlaid. Juovlak læ manaid hærvasemus allaaigge. — Ja mi olles olbmuk šaddap nuogo manak juovlaid.

Ibmel datto atte dat galgga læt nuft. Son saddi ovta engela sanin: Gæča, mon muittalam digjidi ovta stuorra ilo, digjidi læ odne bæste riegam. Ja duhatak olbmusuobmanak lavlok odne: „Mon lavlom juovllaavo, mon nu ilost læm“ — dastgo „Son mu bæste læ.“ Mist læ sivva illodet juovlaid — ja mist læ loppe illodet

Juovlak læ maidai addaldagaihejak. Olbmuk æi lave addet guimidasasek addaldagaid bæssačidi ja helludagaidi — mutto juovlaidi. Ja ležžek dal addaldagak divras daihe halbe — buktek dak ilo mieldesek. Dastgo vuostaivalde gæčča rakisvuoda addest — vela dam uccemus addaldagast, ja daggo bokte lieggana su vaibmo.

Maidai Ibmel datto addet juovllaaddaldaga. »Nuft rakisti Ibmel mailme, atte son addi su barnes, dam aidno riegam.«

Son goalkota sidai ja vaimoi uvsa dam aige ja falla ouddan su addaldagas. Ibmeta juovllaaddaldak satta bæstet juokkehaža, gutte vuostaivaldda agalaš hævatusast. — Ibmel juovllaaddaldak bukta mudaji ællem mieldes.

Mutto ædnagak dappek vaimo uvsa gidda Ibmeta ja celkkek: Im mon dato vuostaivalddet du addal-

daga. Ja Ibmeta fertte mannat erit alma addetaga su addaldagas.

Ja damditi šaddek vaimok ja sidak nuft vaivaš ja ilotaga — vela juovlaige; iloid ja addid hæjaid. I mikkege matte makset Ibmeta addaldaga; dastgo illo Ibmeta taga i gavdnu.

Jos don lokke dattok šaddat ilolaš dai juovlaid, de vuostaivalde Ibmeta addaldaga aldsesad: **Jesus Kristus**, bæste suddost ja agalaš hævatusast.

Vare Ibmeta bæsaši addet dudnji ilolaš juovlaid!

O. Korsvik.

* * Juovllanaste. * *

Juovlak alma nastitaga æi læk makkege riftes juovlaid — dam dovdek buokak. Buokak datošegie nastečuooggas sin hæjaidæsek bagjel, nuft ollo almest dattok olbmuk mielde, mutto æi dade æmbo.

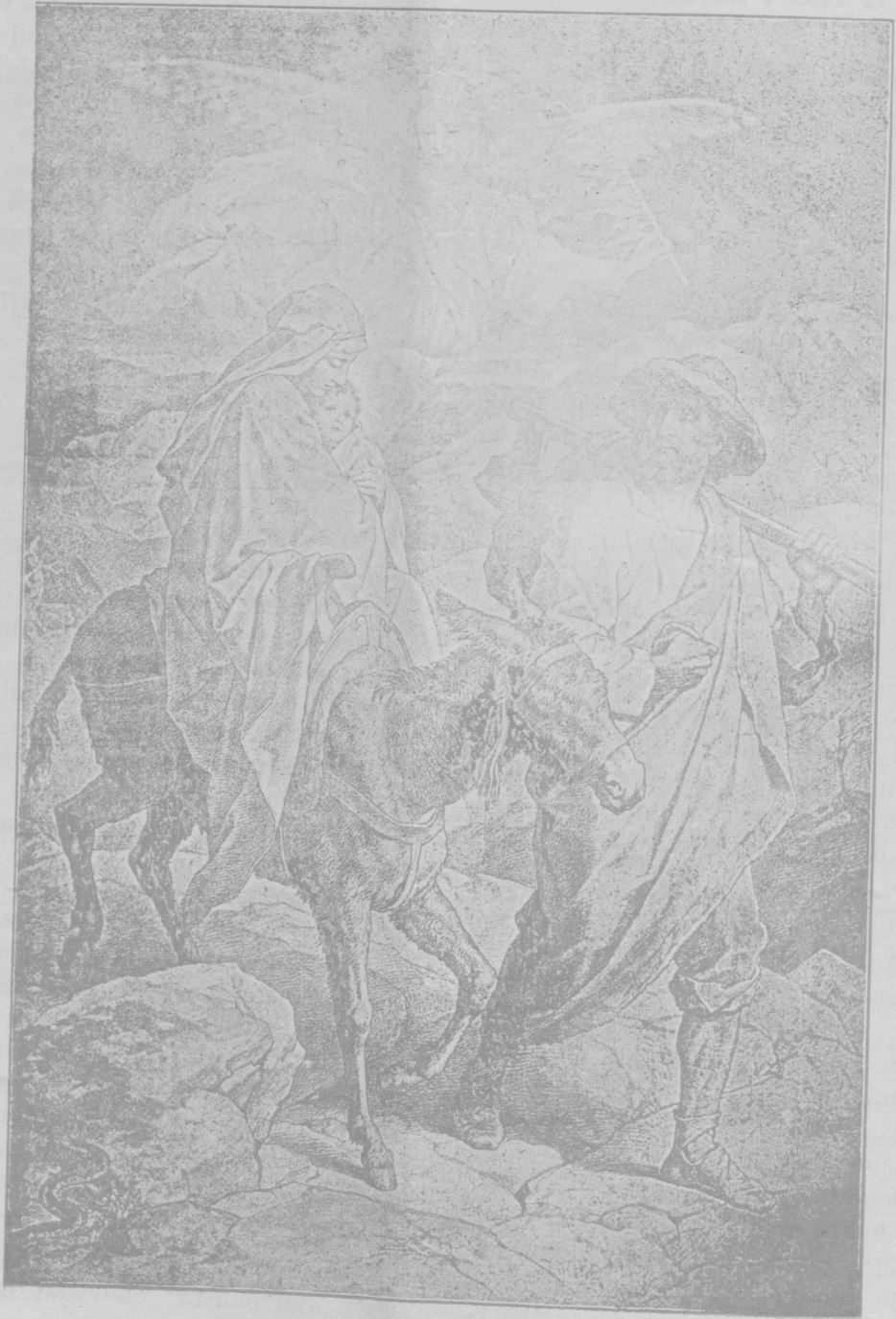
Æi ovta ælle bæste, gasko sin juovlla havskotallamid; i, mutto daggar olguldast almalaš čuooggas sin mailmalaš juovllailoid bagjel.

Juovlak ja nastičuooggan — dak gullaba okti — maidai dobbe gost juovlak dollujuvvujuk duottavuodast.

Bagjel dam vuostas juovla ædnam alde baitte nastik ja dai gaskast šærademuset buokain — juovllanaste.

Lækgo don oaidnam juovllanaste — dam. mi čajeti gæino nuortta gonagasaidi Jesus krubba lusa, ja mi mannel læ čajetam miljonaid oce sieloid mailme bæste lusa? — — —

Ibmeta buristsivdneokus „Nuorttanaste“ „Juovllanaste“ čuooggat burist!

Bataræbme Egypteni.

(Gæca gova s. 6).

Mutto go si legje erit mannam, gæca, de

almostavai Hærra engel Josefi niegost ja celki: Čuožžel, valde mana ja dam ædne, ja batar Egypteni, ja oro dobbe, dassači go mon cælkam dudnji! Dastgo Herodes aiggo ocatet mana dam hægatuttem varas. — Mutto son čuožželi, valdi mana ja dam ædne ikko ja batari Egypteni. Loga Matteus 2be kapitall!

Mu juovlla-illo.

Mon legjim nuorra ja occim ilo nuftgo buok æra nuorak. Ja juovlai aige erinoa- mačet aibašim mon ilo. Dalle gullui juokke sajest čuogjamen dat luovos ja davalas sadne: Holaš juovlak! Mutto mon im ibmerdam dam čiegnalvuoda, ige mu sielo siste čuogjam dat riftes juovlla-ilo gajanas dam savvam sane diti.

Mon oidnim mailme olbmuid illodæme — ja maidai monge vasetim soames dimo sin særvest gæččalam varas sin ilo; mutto i dat læm dat riftes juovlla-illo, maid mu goikke siello aibaši. Im mon læm dansejægje, im jukke imge koarttaspelle, mutto mon oidnim ja dovddim, atte dat i læm mu juovlla-illo. Ja jos mu čalbme daihe vaih mo særvai muttom have dam illoi, de fast maŋŋel šaddai dat mudnji æmbo morašen. — Mutto mon aibašim dam riftes juovlla-ilo maŋŋai, man birra bæste ješ sardnu go cælkka: »Mu rafham guodam mon digjidi, i daggar go mailbme adda.« — Dam rafhe birra lavllu engelak dam vuostas juovlla-

iddeh. Must villoi dat riftes juovlla-illo, maid bæste læi boattam buktet ælnam ala. Daina sanin feriti læt fabmo ja duottavuotta, go engel cælkka: »Mon muittalam digjidi stuora ilo. — Ja engelak lavllu avvolavlagid. Gavdnuigo mu siste avvolavla? Dat læige aido dat mi villoi. Dat riftes juovlla-illo, mi oabmegeččin læi, ja mi bijai engelid lavllut dam hærvas lavlag, mi i læm vel goassege ouddal lavllujuvvum ælnam alde.

Mutto mon occim mu juovlla-illon — dam riftes. Mon mannim girkein ja čoagalmas viesoin. Gullim bapai ja sardnudægjid muittalamen dam riftes juovlla-ilo birra. Si dubmijegje dam mailmalaš juovllailo: dansomid, jukkamid j. n. v. Mon maidai dubmijim daid ja miem sardnedægjid juovlla-illoi; mutto mon legjim lika vaivaš. Mu luondojuerbmie i mættam dam ibmerdet, atte dat gavdnui dam ucca manaš siste, mi riegadi Betleheim krubbast. Gačaldak šaddai mu silloi, læigo dam siste dat riftes juovllaillo, ja moft dat læi fidnemest. Mon rokkadallim, čirrom ja gattim suddoidam; mutto must villoi daddeke dat riftes juovllaillo. Dat illo, mi adelassi doalai juovlai mu siste. Mon alggim ješ lokkat bibala, gost dat riftes juovllaillo læi gavdnamest. — De gavnam mon ovta gærde dam girjest ovta boares olbma, gæn namma læi Simon (Luk. 2, 25 j. n. v). Son maidai læi aibašam oaidnet dam riftes juovlla-ilo, J e s u s a. Ja Simon bæσαι oaidnet dam ja dalle læi su illo-olles, son læ garves jabmet, su čalmik legje oaidnam bestujame.

Dat læi aido bestujubme, maid mon aibašim. Dam siste læi Simon gavdnam dam riftes juovllailo ja duttavašvuoda.

Mu silloi cækkanišgođi čuovgga. Mon arvvedim, atte jos mon galggim gavdnat dam riftes juovllailo, de fertijim maidai monge fatmastet dam rakis Jesus aido sænima lakai go Simon, Marja j. a. æ.

Ja Herra læi arbmogas mu vuostai. Ovtā čakčæækked mangan jagē dast ouddal ožžom mon Ibmel armo bokte fatmaset dam manača, mi riegiadi Betleheimest lakka guokte duhat jagē dast ouddal. Dalle dæivadiim mon mu rakis bæstinam ja dovdim vuostas gærde dam riftes juovllailo, maid mon legjim aibašam juo mannavuoda rajest.

Dal læm mon gavdnam mu riftes juovllaillon ja dat læ

Jesus,

dat stuora ja aidno juovllaadlaldak, mi aivestassi matta addet dam riftes juovllaילו.

Jos don rakis usteb, gutte logak daid sanid, læžak alma juovllailo taga, de fatmas dam riftes juovlla addaldaga, Jesus Kristus, gutte bodi mailbmai bastem varas vaivan gæfhes suddolažaid. Son datto læt buokai juovllaילו, ja æska dalle sattep mi læt garvas dabe erivuolget dai almalaš juovlaidi

Savadedin Hærrast buristsivdneuvvum juovlaid buok »Nuorttanaste« lokedi gukken ja lakka, mærkasam mon vaimolaš dærvuodaiguim

Din

Ovla Andras.

Juovlla-dærvuodak.

Ja engel celki sigjidi: Allet balal dastgo gæča, mon muittalam digjidi stuora ilo, mi galgga almostuvat buok olbmuidi: Digjidi læ edne bæste riegiadam, gutte læ Kristus, Herra, David gavpugest. Luk. 2,10.

Evangelium hærvas saka læ juo čuogjam jakkečudi mielde sikke gukken ja lakka; mutto erinoamačet læ evangelium čuog-

jam juovlla: dā patusa birra sæmma čielgga-set ja famolažat juokke aige, ja jes i lifči juovllaevangelium čuogjam, de i lifči goassege mikkege evangeliumid ige mikkege ibmelbalvvalusaid dollujuvvum ja ige mikkege arvolavla lavllujuvvum. —

Gudne lekus Ibmeli, atte dat ilolaš saka læ čuogjam ja čuogja ain. Mi mannap dal manas ovece nubbe lokkai čuode ja njellja nubbe lokkai jakkai ja guoratallap maid engel muittali dam ija oabmegeččidi, guovloš sevdnjis ija, almalaš ja majestetalāš čuvvggisvuoda si-te, stuora alme vargai ædnaggerdi oudast, guk maidno Ibmela. Dat oroi læme oabmegeččidi algost suorgatussan, dam arvvedep ni dast go engel celki: Allet balal! Mutto dat læi dat havskemus dæivadæbme oabmegeččidi, dam ala oažžop ni luoitet, ja si šadde gal nuft illoi, atte si gosi masse sin jiermesck, doabmalegje vuolas gavpugi sin æloiguim occat bajas dam sivdnadusa, man birra engel læi namatan.

Mi læi dat, maid engel muittali, mi læi nuft ilolaš? Juo, dat læi dat, maid mailbme læi nuft gukka vuorddam, man birra Ibmel ješ juo Paradisast læi loppe-dam, man birra profetak juo jakkečudi ouddal legje einostam, man birra gonagas David nuft čabbat lavlodi ja sarnoi, dat læi dat **stuora-ילו**, mi galgai gullat buok olbmuidi, namalassi, atte mailbmai læi bæste riegiadam. Mailbmai bæste riegiadam? Masa darbaši mailbme bæste? Mast galgai dat bestujuvvut? Mi diettep buokak maid Adam jorralus suddodillai buvti mieldes, maid min madarvanhemak dakke Ibmel vuostai aido go son læi sodnoidi jorrgalam sælge ja vela balkkestaeba aše Ibmel ječas ala su mučdoi oudast. Gavdnuigo vel-stuoreb bagjelduolbmam ja suddo?

Dat rakis Ibmel gavnai datlanaga rađe gagjom varas dan duššaihevvanæbme

mailme; mutto dalle fertti son oaffaruššat dam rakkasemus davvera mi sust læi, su ječas aichu barne. Dat læi son gi riegadi dam ija Betleheim gavpugest, goen ædne læi okta vaivaš nisson, gutte i gavlnam æra saje go hæsta stalja ja krubba, man siste hærvasvuoda Hærra ri gadi oazalažat. — Dat ucca manš, mi oroi heme nuft vaivaš ja hægjo, dat šaddai mailme bæsten Gi sati algost dam jakket? Mutto Ibmel gainok læk alo imašlaža min æalmin, nuftgo su jurddagak læk manga gærde aleb go min jurddagak. —

Beste læ riegadam mailbmai, buok olbmuidi. Ibmel læ soabatam mailme ječaines daggo bokte atte son addi su æcalaš barnes. — Leigo mailbme stuora ilost danditi? Vuostaivaldigo mailbme su bæste nuftgo dat vuostaivaldda æ'namlas aleb bele soga olbmuid, gonagasaid ja kaiserid? Addigo mailbme su bæstai dam buoremus saje go son riegadi? I eisege. Mailbme i dovdam su bæstes go i dattom addet sudnji æra saje go hæsta stalja ja garžes krubba. Nuft garžes sagje læi mailmest Jesusi, go son bođi ja vagjoli dabe. Maggar hæpadlas ja bæčea mænnođabme læi olbmuin Jesus vuostai juo algost go son bođi, ja nuft dat læi gæčos aige. Ædnagak læk cækkam: Erit Jesusin, erit suina, mi æp dato su min oabmen!

Jesus læ riegadam nuftgo du ja mu bæsten, rakis lokke. Oskokgo don dam du vaimostad? Aigokgo don dovdastet dam ælle Ibmeli, atte don du ječad dilest læk suopatus, ja atte donge læk okta daina, gutte darbašak bestujuvvut erit suddost ja satan rikast? Dust læ sænma oasalašvuotta bestujubmai go buok æra olbmuin, daihe don lažak rigges daihe gæfhe, nuorra daihe boares, dast i læk mikkege cækkamusšan. Jæraldak læ: Lægo dust sagje du vaimost Jesusi su rafhai ja illoi, lekgo don

datolaš vuostaivalddet hærvasvuoda Hærra ječad bæsten? Daihe cækkakgo don: Erit Jesusin! Ikgo don fuola diettet, mi dat læ maid Jesus aiggo dudnji addet, jos don nuft cækkak, daihe lægo bahas vuoigņa mi du filleta toistovutti? Varot, rakis lokke, atte don ik suppe aldad erit dam mi læ du agalaš buorre ja illo!

Rakis lokkek, vieljak ja oabbak Hærra siste ja maidai dak, gæk ain læk abmasak Ibmeli, vuoledekop ječaidemek dam majestetalaš ja almalaš Hærra arbmotruono balddi ja rokkadallop vaimolažat: Rakis bæste, mi gitep du, go don legjik nuft jegolaš atte don bottik vuolas min suddolaš ædnami, atte don valddik bagjelasad dam Ibmel noare, maid mi galgaimek. Gitos, rakis Jesus, go don aigok bæstet juokkehaža, gutte du lusa boatta, atte don rakistik min nuft allaget atte šaddik vaivašen min sagjai, vai mi galggap šaddat riggesen, atte don læk bagjelasad valddam buok min suddoin ja gillam min diti ruosa alde dai stuoramus givsid, vai mi galggap šaddat bestujuvvut erit agalaš jåbmemest ja loapast! Gitos, rakis Hærra Jesus, go don maidai læk asatam migjidi ovta hærvasvada almidi, min varas, gosa don viežak min du aigestad, gost i læk šat gikse, moras, hætte daihe mikkege mi dakka baha, mutto gost læ duššefal illo, rafhe ja hærvasvuotta, gost mi bæssap du ramedet buok engeliguin ja basiguin agalažat. Varjal min ja min rakkasid, rakis Jesus, atte maidai sige olljik dam sidi, ja væket min alo læt oskaldassan jåbmem ragjai, vai mi oazžop ællem kruvno! Amen!

Ibmel buristsivdneiskus diu buokaid ja addus digjidi ilolaš ja buristsivdnevum juovlaid Hærra Jesus særvevuoda sistel

Din arnoservolašvuoda siste viellja

Ovla Hendarak.

Mon læm dat buorre baiman.

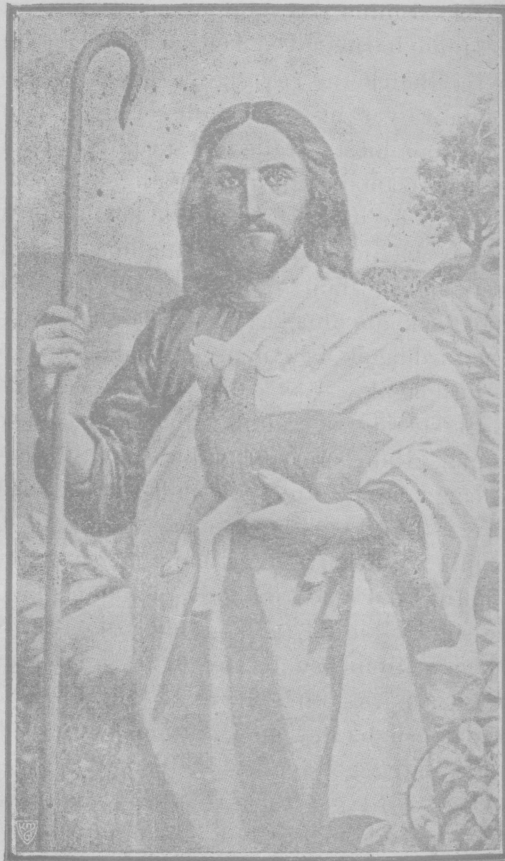
— » —
 Mon læm dat buorre baiman; dat buorre baiman adda su hægás sávcaí oudast. Mon læm dat buorre baiman, ja mon dovdam mu oabumam ja dovd-
 dujuvvum sist Joh. 10, 11 ja 14.

Min buristsivdneuvvum bæste. Jesus Kristus, læ ješ sardnom daid hærvas sanid, dak læk olgusboattam su basse njalmest. I oktage olmuš læk daid algost sardnom, mutto aivestassi son, gutte læmaš ja læ alelassi duodalaš, basse, buttes ja dievaslaš, ja gæn njalmest i goassege læk olgusboattam værrevuotta ja gieles. Damditi læ dat nuft æmbo hærvasebbo dak sanek ja nuft æmbo mavsolasvuotta daina. Vuoi vare mi dadde lbmel armø bokte satašeimek dovddat ja diettet man ollo stuoresvuotta daina sanin læ!

„Mon læm dat buorre baiman.“ Jos ouddamærka diti savcak šaddek vagjolet avddem mœcest baiman daihe gæččetaga, de sattek dak farga boattet vaddoi guovddo. Gumppe daihe cera borrespire satta gavdnat daid, stajedet ja gaikodet sin jamas, ja ječa dak æi sate varjalek ječasek vašalaža vuostai ja gukken erit fallitet dam. Go dak vuost læk boattam borrespire gazai sisa, de læk dak ovta havest jabmem haldost.

Æra lakai læ dalle, go savcain læ baiman, gutte laiddeda daihe čuovota daid suovkai ja ruonas vilti čada, golgadægje jogai gaddidi, vai dak gavdnek biebmø ja goiko časkadek. Go ækkek læ boattam, de valdda baiman su saveaides ja doalvo daid sidi vuoinadet.

*

Dam bittast lokkap mi ovta buorre baiman birra. Jos mist læ vebaš dovdosvuotta dam baimani, de diettep mi gi dat læ, gi læ buorre baiman, gi læ baiman buok baimanid bagjel, namalassi Jesus. Son læ okta buorre, cækkemættos buorre baiman, gutte dietta laiddet su ælos daina stuoremus angervuodain, gutte i guode dam borrespiri halddoi.

Jurdaš, atte Jesus læ dat buorre baiman, ja mi vela stuorab: son læ ječas hæga addam sin oudast. Nuft allaget rakisti son su ječas ælos,

ja dat læ dat stuoremus duodaštus su rakisvuoda ala min vuostai. Ja go son læ čajetan daggar stuora rakisvuoda, de læ dat maidai duotta atte son dovda su ælos æmbo go oktage æra baiman. Sust læ daggar dovdosvuotta daidi, atte son oaidna buok mi sin guovddo boatta, mi sist vaillo ja maid si darbašek.

Son læ ain cækkam vidasebbot atte su saveak gullek ja dovdekk su jiena. Jesus namata daid savean gæk læk oamastam, namalassi dak eskolažak, gæk æi sate biettalet Jesusa, mutto viggek čuovvot su.

Dak læk hærvas sanek, duotta ja ilolaš sanek, maid Jesus læ sardnom. Dastgo mi læp buokak dego saveak, mi darbašep gæčče, baiman, jos mi æp galga roappanet min vagiolusa vuolde. Ollo læ vaddok, ollo hædek, gielak, maiguim satan vigga mi giddit, læk juokkehaža gæino alde ja mi mannep vaddoi siste, gost mi manašep. Ja dat læ aivefal okta gutte ollaset satta varjalet min, dat rakis buorre baiman Jesus.

Mutto de boatta dat gačaldak, dat duodalaš gačaldak:

Lægo Jesus du baiman?

Længo don boattam dam ælo særvvai, mi gulla Jesusi? Daihe længo don ain vagjolæmen baimantaga suddo govddis gæinoi mielde ja satan valde vuolde? Odne, go don logak dam buorre baiman birra, ja gulak moft son læ rakistam du, de jorggal ja alge čuovvot su. Son aiggo du væketet, varjalet, æloštet ja addet dudnji buok maid don darbašak. Jæraldak læ dušše: Aigokgo don jorggalet ječad erit suddost ja boattet Jesus lusa nuftgo don læk.

Nuftgo labba, mi læ massam æd-

nes, nuft valdda son sallasis lappum barne ja nieida ja guodda dam sidi iloin. Jurdaš, man buorre dat læ su suogjalusa vuolde!

Vidasebbot læ son ješ cækkam: I oktage galga rievedet daid erit mu giedast. Dat čajeta čielggaset, atte son læ olmai nagadet gattit juokkehaža, dam uccemusa ja hæjomusa nuftgo dat stuoremusa.

Manemusta aiggo son doalvvot su æccalaš davverides dam hærvas sidi, maid son læ asatam ouddalgo mailme vuoddo bigjujuvvui. Aigokgo don boattet dokko? Aigokgo don čuovvot Jesusa almai? Ale difte dam gačaldaga mannat vastedkøetta! Aigge læ oanekaš ja Jesus farga boatta balvai siste.

Boade, rakis Jesus, boade!

Hærra læ mu baiman, i must vaillo mikkege.

Ruonas giddidi son livvoda muo, vuoinadusa čaci lusa laidde son muo dokko. — Son apasmatta mu sielo, son doalvvo mu vanhurskesvuoda balg-gai mielde su namas diti.

Jos mon vela vagjolifčim jabmemsuoivvan lægest, de im mon bala bahast; dastgo don læk mu mielde, du soabbe ja du baiman-soabbe, dak jeddeba muo. Don rakadak munji bævde aito mu vašalažai čalmi oudast, don vuoidak mu oaive oljoi; mu jukkamlitte golgga bagjel.

Aivefal buorre ja arbmogasvuotta galgga mu doarredet buok mu ællembeivid, ja mon galgam assat Hærra viesost gukkes aigi čada, Salma 23.

Vehaš Nuorttanaste doallidi.

Rakis ustebak!

Odne læ mist dat illo atte saddit min doallidi dam juovllanummar nuftgo addaldak — juovllamuitto — min oskaldas doallidi, gudek læk viššalet doallam min blade, ja læmaš juokke lakai mielbarggen migjidi. Gitevašvuodain daidi saddip mi dam nummar,

Juovllanaste,

savadedin atte dat illodattaši min rakis doallid ja muitotifēi sigjidi dam hærvas naste birra. man namma læ Jesus — dat iddedesguovsonaste. Ale bagjelgæčča dam ucca juovllasaga doalvo, mutto loga ja vurkke dam, de dat šadda dudnji ja migjidi illon. Juovlai aige læp mi harjanam addaldagaid oažžot, ja da sadde min aidno samegielbladde ucca, mutto vuogas addaldaga su doallidasas, gæk læk čajetam rakisvuoda dam vuostai. Dat læ čajetam, atte Same albmuḡ i læk vajaldattam ollaset su ječas našonast ja dam aidno dulka, „Nuorttanaste“. mi maidai damge jage læ jodašam Sami gaskast ja dulkkodam sin vaimogiela, ja dakkam dam dovlosen mallmai. Darogiel bladek læ fast dam dulkkom darogilli, maid Samek læk čallam min — erinoamačēt giellašid ja kristalašvuoda gaibbadusaid j. n. v

Ja ædnegiella læ min illo, min divrasemuš davver, vaimo mavsolemus illo. Ja daggar barggo fertte læt ilolaš ja buorre. I imaš jos Samek læk mielde. Ja oktaradalašvuotta dakka gievrān. — Dam manemuš jage læ boattam oidnut æmbo go ouddal atte min bladde læ dal alggam šaddat ila

uccen dulkkot obba Same našona savvamid, ja stuorrodam gaibbadus læ bagjanam æmbo ja æmbo.

Mi læp dam gačaldaga bigam min miššon ouddi, mi blade oudastvastedagje læ; mutto dai ædnag valdes aigid diti i gavna miššona heivolažžan stuorelet daihe viddedet blade vel boatte jakkaige.

Mutto go „Nuorttanaste“ redaktora læ boattam fuomašet min ustebid rakisvuoda min bladdei, de læp mi gœččulam lasetet min blade vehaš daggobokte, atte mi dam jage olgusaddet dam uccačabba juovllanummara. I dat oro læme nuft bære stuores oaidnet; mutto gal dast damditi læ ollo barggo — dat maksa sikke vaive ja ruda. Dat šaddai mannet, go govak æi læm ouddal fidnemest. Åska da gieskad gavnai min oskaldas mielbargge, Ovla Hændarak. govai luoikasen Kristianiast. Son læ maidai čallam bittai dasa, man oudast mi saddep sudnji ja buok min mielbarggidi vaimolaš gitošid. Ibmel buristsivdnedekus buokai, nuftgo maidai dam šiega oarje bapa, gutte juokke jage sadde juovllabittai min bladdei! Su nammamærkka læ XI. Nuftgo Sami bappa, de i son læk vajaldattam Sameædnam, iḡe samegiela.

Ibmel buristsivdnedekus dam nummar min lokkidi!

Vieljalažat
Redaktora.

Holaš juovlaid

ja buristsivdnevum oddajagē savvap mi buok fulkidi ja oappasidi!

Aleida, Ovla-Andras ja manak.